

Teza: radca prawny działający pro publico bono

Radca prawny sporządzający opinię prawną pro publico bono jest w pełnym zakresie związany zasadami etyki, jednakże jego zaangażowanie społeczne może mieć znaczenie przy wymiarze kary.

Sygn. akt: WO 7/17

ORZECZENIE

z dnia 7 marca 2017 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: SWSD Magdalena Śniegula - sprawozdawca

Sędziowie: SWSD Wojciech Płóciennik

SWSD Rafał Ziemiński

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego Piotra Karwata po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 marca 2017 r. sprawy radcy prawnego A. P.

obwinionego o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 52 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z dnia 22 listopada 2014r.

na skutek odwołania obwinionego radcy prawnego A. P. w części dotyczącej kary od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach z dnia 6 września 2016r. w sprawie o sygn. akt OSD 68/IX/2016,

orzeka:

1.

zmienia zaskarżone orzeczenie w pkt. 1 w zakresie wymiaru kary i wymierza karę upomnienia;

2.

zmienia zaskarżone orzeczenie w pkt. 2 w zakresie wymiaru kary i wymierza karę upomnienia;

3.

kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym obciąża Krajową Izbę Radców Prawnych.

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach orzeczeniem OSD 68/IX/2016 z dnia 6 września 2016r.

1.

Uznał obwinionego radcę prawnego A. P. winnym popełnienia czynu polegającego na sporządzeniu w dniu 1 lipca 2015r. wspólnie z radcą prawnym A. M. i adwokatem P. D. opinii prawnej dla komisji Zakładowej (...) i Związku (...) w Politechnice (...), w której dokonali negatywnej oceny czynności zawodowych radcy prawnego J. C., tj. opinii prawnej z dnia 29 maja 2015r. sporządzonej na zlecenie Rektora Politechniki Świętokrzyskiej, co stanowi naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 52 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z dnia 22 listopada 2014r. i wymierzył obwinionemu karę

dyscyplinarną - karę nagany.

2.

Uznał obwinionego radcę prawnego A. M. winnym popełnienia czynu polegającego na sporządzeniu w dniu 1 lipca 2015r. wspólnie z radcą prawnym A. P. i adwokatem P. D. opinii prawnej dla komisji Zakładowej (...) i Związku (...) w Politechnice (...), w której dokonali negatywnej oceny czynności zawodowych radcy prawnego J. C., tj. opinii prawnej z dnia 29 maja 2015r. sporządzonej na zlecenie Rektora Politechniki (...), co stanowi naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 52 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego z dnia 22 listopada 2014r. i wymierzył obwinionemu karę dyscyplinarną - karę nagany.

3.

Obciążył obwinionych radców prawnych A. P. i A. M. kosztami postępowania w kwocie po 650 zł każdy.

Od niniejszego orzeczenia odwołanie wniósł obwiniony radca prawny A. P., który zaskarżył orzeczenie co do wymiaru kary i wniósł o wymierzenie kary upomnienia.

Następnie podniósł w uzasadnieniu odwołania, że jego jedyną intencją przy sporządzaniu opinii było działanie w imieniu związków zawodowych, na rzecz których wykonywał czynności społecznie, pro publico bono. Nie było też jego intencją krytykowanie mec. C.. Krytyczne odniesienie się do opinii mec. C. było podyktowane walką o słuszną sprawę pracowniczą. Następnie podniósł, że sąd pierwszej instancji nie przeprowadził dowodu z przesłuchania świadka Przewodniczącego Związku (...) o wpływie wydanej przez obwinionego opinii na negocjacje w sprawie.

Obwiniony podniósł także, że jest to jego pierwsze ukaranie w sprawie dyscyplinarnej oraz że stopień społecznej szkodliwości czynu jest niewielki.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Na podstawie art. 433 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia. W niniejszej sprawie obwiniony A. P. zaskarżył orzeczenie w zakresie kary. Jednocześnie, na podstawie art. 435 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych sąd odwoławczy uchyla lub zmienia zaskarżone orzeczenie na korzyść współoskarżonych choćby nie wnieśli środka odwoławczego, jeżeli je uchylił lub zmienił na rzecz współoskarżonego, którego środek odwoławczy dotyczy, gdy te same względy przemawiają za uchyleniem lub zmianą na rzecz tamtych.

Rozpatrując odwołanie Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie odnosi się do bezzasadności oddalenia wniosku o przesłuchanie świadka, gdyż odwołanie jest zwrócone tylko przeciwko wymierzonej karze dyscyplinarnej. Zmieniając wymierzoną karę na karę upomnienia Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał, że będzie to kara adekwatna do stopnia winy oraz rodzaju przewinienia dyscyplinarnego. Należy stwierdzić, że radca prawny sporządzający opinię prawną pro publico bono jest w pełnym zakresie związany zasadami etyki, określonymi w kodeksie etyki radcy prawnego, jednakże jego zaangażowanie społeczne może mieć znaczenie przy wymiarze kary. Obwiniony działał w interesie publicznym, aczkolwiek z przekroczeniem zasad etyki. Jednakże biorąc pod uwagę, że jest to pierwsze przewinienie dyscyplinarne, obwiniony wyraził skruchę co do swojego postępowania, sąd uznał karę upomnienia za wystarczającą w niniejszej sprawie. Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał także, że te same względy przemawiają za zmianą orzeczenia w przypadku współobwinionego A. M. i dlatego także zmienił na jego korzyść orzeczenie w zakresie wymiaru kary i wymierzył mu karę upomnienia.

O kosztach postępowania Wyższy Sąd Dyscyplinarny orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 1 i 2 Ustawy o radcach prawnych w związku z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 Uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. nr 86/IX/2015. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.